

DE ROMANS I DE SANTS

CARLOS ARBÓ

Quin goig que feien els regidors (i les regidores) de l'equip de govern de l'Ajuntament de Lloret (CiU) disfressats de patricis romans! Quina joia més intensa comprovar el comandament que exercia un Cèsar palplantat dalt de la carrossa, vestit d'un blanc immaculat! Quina alegria veure les testes coronades amb les fulles de llorer! Quin plaer més sublim presenciar com s'aprofita el símbol del topònim de la vila! Quina filigrana buscar l'agermanament de Roma

amb Lauretum, ètim llatí que és l'origen del nom de Lloret!

La carrossa desfilava enmig de càntics gloriosos i gràcils ballarugues de les comparses mentre s'esmunyia, avall que fa baixada, pel passeig marítim. Hom quedava bocabadat, espatarrat i garratibat en llegir el prodigi imaginatiu de conjuguar el nom de l'alcalde, Romà Codina, amb una disfressa de romà. La pancarta amb el lema "Jo sóc romà, i tu?", era una al·lusió ètnica que convidava a la conversió dels vilatans, que no són romans sinó lloretencs.

Aquesta exaltada acció de propaganda política augura una campanya d'eleccions municipals sense concessions i presidida pel no desitjable eslògan de "tot s'hi val".

Tanmateix, no s'ha d'oblidar que el nom del candidat de CiU és també el del patró de Lloret, Sant Romà de Cesarea o Romà d'Antioquia, diaca i màrtir, festivitat que se celebra cada 18 de novembre. Durant anys hi va haver una certa confusió amb un altre Sant Romà que figura en el santoral el dia 9 d'agost. Segons la llegenda, era un soldat que custodiava Sant Llorenç (aquell a qui van torrar en una graella), que va estar present durant els turments, que es va convertir al cristianisme i que va seguir el camí del martiri.

A quin dels dos sants encomanar-se? El dubte aviat va desaparèixer perquè el 24 de juliol se celebrava la festa de Santa Cristina, patrona de Lloret, i el clergat va decidir que no era adient dues festes en tants pocs dies: es va escollir el diaca i se'l va transmutar en soldat de Crist.

Ara bé, entre romans i sants, tampoc n'hi ha per tant! Que no ens vinguin amb romanços! No cal ser un màrtir per governar una vila amb pau i tranquil·litat. Ningú vol diaques que prediquin la felicitat eterna, ni romans armats que busquin brega i cobrin la soldada.

De fet, és qüestió de menjar poc i pair bé perquè no hi ha imperi que aguantí -tampoc el romà- anys de fer i desfer, d'enfrontaments verbals i no tan verbals, de comparses mudes, de polítics transvestits, de bufons grotescos i de mantenir el poble cap per avall.

Per Carnaval, tot s'hi val! Desitgem que només duri una setmana... I que el seny s'imposi la resta de l'any.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/03/08/romans-sants/470598.html>